

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 26. Jul 2013. god.
Br.ref.:RK461/13

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

Slučaju br. KI15/13

Podnosilac

Muharrem Ademi

Ocena ustavnosti neizvršenja Presude Opštinskog suda u Prištini, Pl. br. 4492/92, od 3. septembra 1996. god.

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je Muharrem Ademi sa prebivalištem u Prištini, zastupljen od strane Beqir Abdiu, advokat iz Prištine.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava neizvršenje Presude Opštinskog suda u Prištini, Pl. br. 4492/92 od 3. septembra 1996. god. Podnosilac zahteva navodi da je osporena presuda postala konačna 22. novembra 1996. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti od strane Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud) navodnog neizvršenja Presude Opštinskog suda u Prištini, Pl. br. 4492/92 od 3. septembra 1996. god. u vezi sa, *inter alia*, naknadom plate podnosioca zahteva koju je on zaradio u periodu nezakonitog otpuštanja iz "Studentskog Centra" u Prištini.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava; članovima 46, 47, 48 i 49. Zakona i pravilu 56 (2) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred sudom

5. Dana 5. februara 2013. god., podnosilac je podneo Zahtev Ustavnom sudu.
6. Dana 26. februara 2013. god., predsednik Suda je imenovao sudiju Robert Carolan kao sudiju izvestioca i veće za razmatranje sastavljeno od sudija Snezhana Botusharova (predsedavajući), Kadri Kryeziu i Arta Rama-Hajrizi, dok je naknadnom odlukom predsednika, sudija Arta Rama-Hajrizi zamenjena predsednikom Suda prof. dr Enverom Hasanijem u svojstvu člana Veća za razmatranje.
7. Dana 18. aprila 2013. god., Sud je obavestio podnosioca zahteva i Opštinski sud u Prištini o registraciji Zahteva.
8. Dana 4. juna 2013. god., traženo je od advokata podnosioca zahteva da podnese uredno potpisano ovlašćenje.
9. Dana 20. juna 2013. god. nakon što je većalo izveštaj sudije izvestioca, veće za razmatranje je preporučilo Sudu neprihvatljivost Zahteva.

Pregled činjenica

10. Činjenice zahteva se mogu sažeti na sledeći način.
11. Dana 3. septembra 1996. god., Opštinski sud u Prištini je doneo Presudu Pl. br. 4492/92 kojom je tužba podnosioca zahteva usvojena i Odluka Direktora tuženog (Studentski centar u Prištini) od 3. marta 1992. god., u vezi sa prekidom radnog odnosa podnosioca, je poništena kao nezakonita. Dalje je navedeno "[T]uženi je dužan da vrati tužioca u radni odnos na na položaju

koje odgovora njegovom radnom odnosu... sa svim pravima iz radnog odnosa..."

12. Presuda Opštinskog suda u Prištini (Pl. br. 4492/92) je postala konačna 22. novembra 1996. god., pošto je Okružni sud u Prištini odbio žalbu tužene svojom presudom GŽ.br. 902/96 kao neosnovanu.
13. Podnosilac zahteva navodi da je 8. februara 1997. god., nakon prijema presude Okružnog suda, podneo dva zahteva za izvršenje Presude Pl. br. 4492/92. Prvi zahtev se odnosi na ponovno vraćanje podnosioca zahteva na njegovo prethodno radno mesto, i prema podnosiocu, zahtev je registrovan pod br. I-2-29/97. Drugi zahtev se odnosi na naknadu njegovih ličnih dohotka i registrovan je pod br. I-2-30/97. Izgleda da, prema podnosiocu zahteva, Opštinski sud nije nikad doneo nikakvu odluku i da nikad nije usvojio zahtev podnosioca za izvršenje presude.
14. Nakon skoro tri godine i posle zahteva podnosioca od 29. decembra 1999. god., Studentski Centar u Prištini je doneo Rešenje br. 93.2 od 30. decembra 1999. god. dozvoljavajući podnosiocu *"neplaćeno odsustvo u tajanju od 12 meseci zbog njegovog putovanja u inostranstvu...do 31. decembra 2000. god...."* U gore pomenutom Rešenju je dalje navedeno *"nakon isteka roka privremenog boravka u inostranstvu... gore navedena osoba [odnosno, podnosilac] se može prijaviti u ovom Centru u roku od 30 dana radi nastavljanja svog rada."*
15. Nije jasno da li se podnosilac zahteva vratio na radno mesto u propisanom roku.
16. Dana 13. oktobra 2006. god., nakon skoro sedam godina od kada je Rešenje o neplaćenom odsustvu doneto, podnosilac je podneo pismeni zahtev administratoru i predsedniku Opštinskog suda u Prištini tražeći izvršenje Presude Opštinskog suda Pl. br. 4492/92 od 3. septembra 1996. god.
17. Manje od dve nedelje nakon toga, odnosno 26. oktobra 2006. god., podnosilac zahteva je podneo Opštinskom sudu u Prištini novi Predlog za izvršenje konačne presude Pl. br. 4492/92 od 3. septembra 1996. god., tražeći naknadu svog ličnog dohotka.
18. Istog dana, odnosno 26. oktobra 2006. god., podnosilac zahteva je podneo tužbu Opštinskom sudu u Prištini, takođe tražeći naknadu ličnog dohotka iz radnog odnosa. U ovoj tužbi, podnosilac zahteva je tražio od Suda da nakon finansijskog veštačenja donese presudu i da *"utvrdi pravo tužioca [odnosno podnosioca] za naknadu ličnog dohotka za period od 3. marta 1992. god. do 21. decembra 1999. god."*
19. Tužena stranka (Studentski Centar u Prištini) je podnela prigovor na tužbu podnosioca navodeći, *inter alia*, da je zahtev podnosioca podnet nakon isteka zakonskog roka. Štaviše, navedeno je da Studentski Centar koji postoji nakon rata nije onaj isti koji je postojao pre rata i samim tim ne postoji pasivna legitimnost u vezi sa novim Studentskim Centrom u Prištini.
20. Podnosilac zahteva navodi da je 22. juna 2007. god., Opštinski sud u Prištini doneo presudu Cl. br. 363/06 i odbio je tužbu podnosioca zahteva od 26.

oktobra 2006. god. Dana 17. januara 2008. god., podnosilac zahteva je uložio žalbu protiv gore navedene presude Okružnom sudu u Prištini. Izgleda da je, prema podnosiocu zahteva, 6. aprila 2009. god. Okružni sud u Prištini odobrio njegovu žalbu i vratio predmet Opštinskom sudu u Prištini. Međutim, gore navedene presude nisu podnete od strane podnosioca zahteva.

21. Dana 14. februara 2012. god. Opštinski sud u Prištini je doneo Presudu C. br. 1055/09, i odbio tužbu podnosioca zahteva za naknadu ličnog dohotka kao neosnovanu. U obrazloženju te presude je, *inter alia*, navedeno “...dobro je poznata činjenica da je Studentski centar nakon rata uključen kao organizacioni deo Univerziteta u Prištini, koji se kao takav finansira od strane Ministarstva obrazovanja, nauke i tehnologije na Kosovu, koji je formiran kao deo privremene uprave Kosova, oslanjajući se na odredbe donete od strane UNMIK-a. Iz ovog utvrđenog činjeničnog stanja, nakon ocenjivanja izvedenih dokaza sud je zaključio da tuženom nedostaje pasivni legitimitet kako bi bio stranka u postupku...”
22. Dana 29. februara 2012. god., podnosilac zahteva je uložio žalbu protiv presude Opštinskog suda u Prištini od 14. februara 2012. god. Okružnom sudu u Prištini.
23. Izgleda da žalbeni postupak pred Okružnim sudom još uvek nije okončan.

Navodi podnosioca

24. Podnosilac zahteva navodi da navodnim neizvršenjem Presude Opštinskog suda u Prištini Pl. br. 4492/92 od 3. septembra 1996. god. njegova prava na pravično suđenje garantovana članom 31. Ustava u vezi sa članom 6 i 13. Konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda (Konvencija) su prekršena.
25. Podnosilac zahteva, takođe navodi da je došlo do kršenja njegovih imovinskih prava garantovanih članom 1 Protokola br. 1 Konvencije.
26. Podnosilac zahteva smatra da je došlo do kršenja “*pravnog principa, prema kome niko nema prava, uključujući i Sud, da ponovo odlučuje o predmetu koji je rešen konačnom presudom.*”
27. Podnosilac zahteva, takođe navodi da je došlo do kršenja “*osnovnog principa pravne sigurnosti građana u pogledu izvršenja konačnih odluka suda, princip da ‘niko nije iznad zakona’.*”
28. Podnosilac zahteva traži od Ustavnog suda da poništi presudu Opštinskog suda u Prištini Cl. br. 1055/2099 od 14. februara 2012. god. pošto on navodi da je gore navedena presuda neustavna i konačno, on predlaže Ustavnom sudu da naloži Opštinskom sudu u Prištini da izvrši Presudu Pl.br. 4492/92 od 3. septembra 1996. god.

Ocena prihvatljivosti zahteva

29. Sud primećuje da, iako se podnosilac zahteva žali protiv navodnog neizvršenja Presude Opštinskog suda u Prištini Pl.br. 4492/92 od 3. septembra 1996. god.

on takođe traži da Sud “poništi presudu Opštinskog suda u Prištini Cl. br. 1055/2099 od 14. februara 2012. god.”

30. Sud dalje primećuje da, na osnovu činjenica predmeta i navoda podnosioca zahteva, postoje dve povezane grupe postupka o kojima se podnosilac zahteva žali. Oba postupka su bila pokrenuta od strane podnosioca zahteva i oba se odnose na naknadu za neplaćene plate nakon nezakonitog otpuštanja.
31. Dok se prva grupa postupaka se odnosi na izvršenje Presude Opštinskog suda u Prištini Pl.br. 4492/92 od 3. septembra 1996. god. koja je navodno bila pokrenuta 8. februara 1997. god.
32. Naredna grupa postupaka se odnosi na nerešene postupke u Okružnom sudu u Prištini nakon žalbe podnosioca protiv presude Opštinskog suda u Prištini C.br. 1055/09 od 14. februara 2012. god.
33. Što se tiče naredne grupe postupaka, Sud primećuje da žalbeni postupak pred Okružnim sudom još uvek nije rešen.
34. U tom smislu, Sud se poziva na član 113.7 Ustava, koji predviđa:
“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”
35. Osim toga, član 47 (2) Zakona, takođe propisuje da:
„Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva.“
36. Kao što je gore navedeno, predmet podnosioca zahteva je nerešen u Okružnom sudu u Prištini.
37. Stoga proizilazi, da podnosilac zahteva nije uspeo da iscrpi sva pravna sredstava koja su mu bila na raspolaganju.
38. Dakle, pod okolnostima nerešenog predmeta u Okružnom sudu, Ustavni sud nije u mogućnosti da nastavi sa daljom ocenom prihvatljivosti Zahteva. Iz toga proizilazi da je Zahtev preuranjen.

Zaključak

39. Shodno tome, Sud nalazi da Zahtev ne ispunjava uslove iz člana 113 (7) Ustava, člana 47 (2) Zakona i pravila 36 (1) (a) Poslovnika o radu i kao takav je neprihvatljiv.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud je, u skladu sa članom 113 (7) Ustava, članom 47 (2) Zakona i pravilom 36 (1) (a) Poslovnika o radu, jednoglasno:

ODLUČIO

- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i
- IV. DA OGLASI da odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Robert Carolan

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr. Enver Hasani